

Sivár gyerekkor

ezt sem bocsáthatom meg neki(k)
sose kirándultunk hét éves koromig egy udvar négyszöge a világ
legfeljebb nagyanyám háza kertje meg a temetők
mert oda menni kellett
de ott féltam a régi sírkövek kígyót napoztattak
a puszpáng szaga zavart de az apám gyászolta
apját lányát magát

egész nap simogatta a kurva téglákat a kibaszott vasbetont
a kurva és kibaszott jelzőket anyám használta az anyagokra
tapogatta a recés betonvasakat szálkás zsaluzó deszkákat
nektek lesz ez ha nagyok lesztek tiétek nektek nekem nem kell semmi
ott volt a ház amit sose fejezett be
de még ahhoz is hozzáépített
minek
ott soha senki egy percet nem aludt
nem evett nem csinált semmit
hideg szoba nyári konyha
minek
néha pokrócmosáshoz használták később
csak azt szajkózta anyáttal mi majd itt lakunk
egy szoba konyha alacsony plafonnal
kereti budi hozzá luxusnak
se víz se fürdőszoba
péterkályha és sparhelt ennyi a fűtés főzés egy platnis villanyrezsó egérszag

simogatta a betonvasat
de az én fejem kívánta volna
egyszer megpofozott részegen
asztal alá estem
egyébként nagy ritkán később ha ivott
már nem maradtam otthon

Világvége

változatok

simogatta a betont a téglákat benézte az egyenest
zsinórral léccel vinklivel
minden levágott deszkavégért lehajolt gyújtósnak jó lesz
bár korábban erősen akkoriban a cigarettáról is lemondott
nem szívta
fűszál volt a szája sarkában mindig
ahol ha mosoly ha keserű
akkor is valaminek lenni kell
de nem volt semmi
mindent nagyra tervezett minden összement
mára nincs is

egyszer sem voltunk kirándulni
harmincöt elmúltam amikor tengert láttam
először
nagy zöld félelmetes dübörgés ring a fejemben
mar az orromban sója mint a szégyen
mint amikor vendéglőben nagykamaszként
először ettem
remegő kézzel rontottam apám ázsióját
leesett a rántott hús kiborult a kompót
én uborkával szerettem ha akkor inkább

a nyári konyha és a kisszoba
soha nem lett kész
be se költöztek

ilyenek ezek a tervek
elfelejteni élni
elfelejteni lenni
csak simogatni a betont

valami régi sírra ástak rá a fiúk sarokba tolvá
a korábbi gödörlakót
ott roppant meg később a keret
most enyhén billeg a csiszolt betonlap felette
ha rálépek leseperni avarszőnyegét a gesztenyének
ide ez alá kívánczozott
ahol felette most a betonlap mozog

ugye nem jössz ki
ugye nem
nem felejttem el

mikor láttam először a tengert

Ebben az elveszett

benne az elveszett idő
az ember gyerekkorában
amikor azért nyűgös
mert nem érti
miért hal meg mindkét nagyapja
idő előtt
úgy hogy nem is beszélhetett velük
unalmas szigorú nagymamák maradnak
vele
ők azok akik
mindig feketében
nem lehetett a nagyapákról beszélni
hogyan micsoda
fickók voltak ők valóban

az egyik Amerikában
Fordnál a szalagmunkát
másik 38-ban Madridnál
Hemingway író úrral mint szanitéc
állítólag de miért ne találkoztak volna
a nagymamák kishitűek
nem fogékonyak a legendákra
gyerekkori nyűgökre
olyan problémákra mint
a kinyalhatatlan barackleváros üveg
vagy a sosincs sose volt elég
aprópénz céllövöldére
ahol pálcikán feltűzve a papírrózsa
aminek olcsó kölni illata van

semmilyen pénzem nem volt
nekem soha
semmim nem volt
egyszer
nagyon kellett a céllövöldéből
a kétkoronás wrigley spearmint
csak egy darab

aztán tíz évesen kóstoltam meg
úgy kaptam egyszer a szomszéd sráctól
mecsajnált
olyan ez a rágó
hogyan a szél szádba fúj
így mondta
és tényleg valóban oda fújt

de ha akkor lett volna apróm
ha vehettem volna
kétkoronás wrigley spearmint rágógumit
menőzhettem volna Icu előtt
aki talán
el is kérte volna rágni

egy kicsi nyálcsere
így
csókolódzás helyett
álmodni jó az ilyet
így terjednek bizonyos betegségek
például a mononukleózis

Világvége

változatok

majdnem meghaltam azon a nyáron
tízéves voltam
minden koszos és minden ragad
az egész világ baracklekvár
meg cukros vizes
jobb esetben zsírral megkent
cukorral megszórt futva rágott kenyér
miért is ne sietnél ha folyik a csata
a malomszigetért
amibe beleszólt

Szalmon Ella kisasszony
kis híján meghaltam

maradt a kórház
nem kellett semmit se csinálni
volt egy szekrény tele könyvekkel
négy nap se kellett nyolcvan helyett
a Föld körül
eltelt a nyár
az idő elveszett

semmit nem tudtam meg
a nagyapáimról
rá egy év múlva meghaltak
a nagymamák
így lett az élet gyerekként
elveztegetett idő

Anyám szuicid mozdulatsora

annyira kiskorú voltam
csak a trauma maradt
ebből állok talpra

reumás apám
már régen impotens
gyógyfürdőn éppen
szépen írott képeslap érkezik
szívélyesüdvözlétemetküldömagyógyfürdő
bőljólvagyok
mi olvasunk értelmezünk
a franc lehet az a szívélyes
ezt a szót soha nem használta azelőtt otthon

gyanút fogott anyám
a váratlan korán érkező változó kor
hő és idegállapot hullámain szörfözve
öngyilkossági szándékát egy marék
aszpirinnal jelezte

mivel senki nem vette az adást
nem hívtak orvost
nem kezdeményeztek gyomormosást
ráevett egy marék aktív szén
majd ivott egy liter teát
kicsit zöldesbe ment át az arcszíne
még másnap is szürke volt
amikor apám egy nappal képeslapja után
szombaton délelőtt váratlanul hazajött
megérezte hogy gond van

sosem láttuk olyan valóban szívélyesnek
még kérdezett is
hogyan vagyok

én nem tudtam válaszolni
tényleg nem tudom azóta se
hogyan vagyok
különben is olyan viszonylagos mindig a helyzet
éppen annyira az
mint amennyire nem
meg amennyire érdektelen az ezt firtató kérdés

szóval miután nem válaszoltam
azt mondta szomorú hogy nem válaszolok
majd miután megebédelt
kiadósan
aludt egy órát
csak úgy ruhástól a fotelban

anyám továbbra is szürke volt
forgatta kezében a képeslapot
nem értette a szövegét

apám felébredt vette a kabátját
akkor majd jövök
ennyit mondott és fejfájásra panaszkodva aszpirint keresett
nem talált

anyám aki felfalta az egész készletet
szigorúan annyit mondott
ne kérdezzem semmit

a sikertelen öngyilkosság oka
máig homályban maradt
annyira kiskorú voltam
csak a trauma épített falat
közénk

soincs itthon aszpirinem